

UNIÓ CARAVANISTA DE CATALUNYA

MEDALLA I DIPLOMA TURÍSTIC DE CATALUNYA

Membre de les Federacions : Internacional de Càmping i Caravanning, Catalana de Càmping i Caravanning, Catalana d'Esports d'Hivern, Catalana de Ciclisme, d'Entitats Excursionistes de Catalunya, Catalana d'Automobilisme (4x4)

Carrer Aragó, 416 1er. 3^a 08013 Barcelona
Tel: 93 245 05 00 Fax: 93 265 04 19

E.Mail: psautocar.ucc@uccat.com
<http://www.uccat.com>

COMISSIÓ PLATAFORMA AUTOCARAVANES DE LA UCC

DOSSIER PROBLEMÀTICA AUTOCARAVANES

DOSSIER PROBLEMÀTICA AUTOCARAVANES

	PÀG.
• PLATAFORMA SECTORIAL D'AUTOCARAVANES	1-2
• NORMES A SEGUIR PELS AUTOCARAVANISTES	3
• TURISME ITINERANT	4-5
• QUE ÉS UNA AUTOCARAVANA?	6
• ALGUNES NORMES A ITALIA Informe Confederazione Italiana Campeggiatori	7
• ALGUNES NORMES A FRANÇA Informe Federation Française Camping et Caravanning Informe Service Public	8-9 10-11
• POSSIBLES SOLUCIONS PER A CATALUNYA	12

PLATAFORMA SECTORIAL D'AUTOCARAVANES

COMPOSICIÓ I OBJECTIUS

Que és la Plataforma Sectorial d'Autocaravanos?

La Plataforma Sectorial d'Autocaravanos és una organització que agrupa, a nivell estatal, als:

- Usuaris d'Autocaravanos, els seus clubs i federacions.
- Fabricants, Importadors i Distribuïdors d'autocaravanos.

Representa, per tant, a gairebé tots els sectors que tenen que veure amb el món de l'autocaravana en el nostre país.

Cridem l'atenció al sector d'usuaris perquè tots els autocaravanistes sense excepció, s'agrupin, afiliant-se al club que vulguin, perquè canalitzin i organitzin les seves iniciatives recolzant les idees que representen aquesta Plataforma.

Dins el seu àmbit estan els següents clubs i federacions:

- FEDERACIÓN ESPAÑOLA DE CLUBES CAMPISTAS
- LLEURE CAMPER CLUB DE CATALUNYA
- UNIO CARAVANISTA DE CATALUNYA

Per què es constitueix la Plataforma Sectorial d'Autocaravanos?

La Plataforma Sectorial d'Autocaravanos es constitueix per aconseguir el desenvolupament del TURISME ITINERANT, amb tot el que suposa:

- Perquè s'habilitin Zones d'Acollida i Pernocta al llarg i ample del territori nacional, així com Zones per al Buidat d'aigües brutes.

I per això s'han de superar les limitacions existents a Catalunya i a Espanya:

- Com la falta de legislació estatal que la recolzi tant en circulació, com en mitjans tècnics i equipaments.
- Com la falta de que les Comunitats no tinguin en compte tant el TURISME ITINERANT com la figura de l'autocaravanista.
- Com la falta d'acollida, quan no la falta de simpatia dels Ajuntaments que es creuen en el deure de prohibir l'aparcament públic a les autocaravanos.

Que es tingui en compte en tots els Ajuntaments l'homologació de l'autocaravana dins el grup de vehicles de menys de 3.500 kg. a efecte de permetre l'aparcament tal com passa a la U.E.

Per a què es constitueix la plataforma Sectorial d'Autocaravanes?

En conseqüència la Plataforma Sectorial d'Autocaravanes es proposa:

- Instar a l'Administració que es tingui en compte l'homologació de les Normes Europees:
La Directiva 92/53 CEE, en la que es defineix l'autocaravana i se l'assimila als vehicles automòbils.
L'aplicació d'aquesta i altres normes d'obligat compliment per als països membres de la Unió Europea facilitarà la circulació, l'aparcament i el desenvolupament de l'autocaravanisme.
- Fomentar tant en les Comunitats Autònomes i en els Ajuntaments com en les entitats privades, estacions de servei, organitzacions agràries, la instal·lació de "Zones d'Acollida".
Això és el que ha promogut a Europa un incentiu del TURISME ITINERANT, un desenvolupament social i econòmic molt important i un equilibri en el creixement en les comarques de l'interior, que tradicionalment no són receptores de turisme i que, per tant, no tenen infraestructura hotelera, però sí que tenen un interès sociològic i turístic.
- Dignificar el món de l'autocaravanista.
Els autocaravanistes espanyols, gairebé 300.000, més els europeus que ens visiten cada any són personatges singulars, que estan desitjosos de conèixer altres ambients geogràfics, històrics, gastronòmics, sociològics però en condicions diferents al turista tradicional:
Amb independència: refusen la saturació, l'alineació, les presses ...
Amb mobilitat: amb les possibilitats que permeten disposar de mitjans propis per a desplaçar-se, per a allotjar-se i d'horari ...

En contacte amb la naturalesa, amb respecte i estima pel medi ambient, la fauna i la flora ...

En definitiva, volem dignificar la figura de l'autocaravanista, al que en ocasions se l'associa amb personatges erràtics, fins i tot amb vagabunds i marginats.

NORMES PER ALS NOSTRES SOCIS AUTOCARAVANISTES

Estem treballant i col·laborant en una PLATAFORMA constituïda junt amb altres associacions d'usuaris, fabricants, i comerciants per a buscar solucions a tot el que es deriva de l'ús de l'autocaravana dins el nostre país, amb la mateixa línia com s'ha fet en altres països com en són bons exemples Itàlia i França.

Creiem que, per a començar, ha de quedar molt clar, per a tots, la diferència existent entre el que és APARCAR, ESTACIONAR I PERNOCTAR i el que és ACAMPAR.

Per ACAMPAR, donat que l'Acampada Lliure no està permesa, gairebé en tot el territori estatal, el més convenient sembla ser anar a un terreny de càmping, respectant les normes establertes dins els mateixos per una bona convivència.

Considerem, com a primer pas per aconseguir que ens permetin APARCAR, ESTACIONAR I PERNOCTAR. Obligar-nos de forma voluntària a unes normes de conducta que donaran, sens dubte, una molt bona imatge de la nostra activitat. Pensem sempre a un respecte als demés.

En els centres urbans i de les ciutats és convenient escollir llocs per a estacionar amb menys densitat de població, no molestar la visibilitat i la pràctica del comerç i especialment que el nostre vehicle no sigui una nosa per als demés vehicles.

La utilització de l'autocaravana com dormitori s'ha de poder fer en els llocs que s'indiquin.

Sense treure a l'exterior cap element de càmping o similar, ni tampoc falques ni estreps.

Sense obrir finestres ni posar roba estesa.

Sense fer soroll ni molestar als residents, veïns o vianants.

Sense monopolitzar l'espai públic.

Tenint els animals domèstics sota vigilància per a evitar molèsties i problemes.

L'evacuació de les aigües grises es farà en llocs adequats, com poden ser zones d'acollida d'autocaravanes, instal·lacions sanitàries públiques o privades.

Atenció! Les xarxes de clavegueram per a aigües de pluja no poden ser utilitzades per al buidat d'aigües grises ja que no tenen cap tractament de depuració.

En tot moment totes les aixetes de sortida d'aigües han d'estar tancades.

Tot tipus de deixalles s'han de posar en bosses i dipositar-les en els llocs previstos per a aquest menester.

APLICAR EL CONJUNT D'AQUESTES NORMES CONTRIBUIRÀ, SENS DUBTE, A UN RESPECTE ALS ALTRES, SALVAGUARDAR EL MEDI AMBIENT I A UN BON ACOLLIMENT EN ELS LLOCS QUE VISITEM. PENSEM-HI I TENIM-HO EN COMPTE.

TURISME ITINERANT

El TURISME ITINERANT és una forma de viatjar que, cada any, té més adeptes a Europa.

El practicant del TURISME ITINERANT, pot utilitzar com mitjà de transport l'autocaravana que li proporciona:

- INDEPENDENCIA, per a decidir el dia, l'hora, les parades i les rutes a visitar.
- AUTONOMIA, ja que porta a més a més del transport, l'allotjament, i la manutenció.
- CONTACTE AMB LA NATURA, respecte a l'entorn, a la seva fauna i la seva flora.

Disposa, doncs, dels elements necessaris per a conèixer les rutes turístiques que ofereixen els establiments especialitzats. Però, a més a més, compta amb la possibilitat de sortir d'aquests circuits, que solen patir de massa saturació, falta de comunicació i excés de consum. A partir d'aquí descobreix que l'interès cultural, sociològic, gastronòmic i turístic adquireixen una dimensió emocionant.

A Europa, el TURISME ITINERANT s'inicia a finals dels anys 70 i principis dels 80: Anglaterra, Alemanya, Països Baixos, França i Itàlia són pioners d'aquest turisme. Actualment, compten amb molta experiència i ens poden servir d'exemple .

A Espanya, són desenes i desenes de milers els autocaravanistes que practiquen el TURISME ITINERANT als altres països. El Ministeri de l'Interior no té registrat el nombre d'unitats matriculades. Però mitjançant els importadors, distribuïdors i fabricants podem estimar que existeixen prop de 300.000 vehicles. Encara que no viatgen sempre, podem calcular que entre espanyols i estrangers es mourien, anualment, per sobre de 300.000 autocaravanes, o el que és el mateix més d'un milió de persones (a raó d'una mitjana de 3 persones per vehicle).

L'evolució ascendent que el TURISME ITINERANT, està tenint a Europa, s'ha traslladat, igualment, al nostre país en els darrers anys.

La Normativa Europea, 92/53 CEE, que empara i homologa l'autocaravana amb els vehicles de pes igual o inferior a 3.500 kg. Està jugant un paper important a l'hora de posar al dia la legislació, en cada país, en quant a

circulació, equipament, seguretat, aparcament i acollida o pernocta en les poblacions europees.

A Espanya, es comença a percebre una millor disposició, conforme es va obrint pas la legalitat derivada de l'adequació als diferents nivells de l'administració.

BENEFICIS SOCIALS.-

A més dels avantatges que el TURISME ITINERANT reporta a l'usuari que el practica s'hi ha d'afegir els beneficis que socialment provoca aquest tipus de turisme.

L'usuari de l'autocaravana és un client tradicional de terrenys de càmpings. Els seus inicis de TURISME AL AIRE LLIURE foren en terrenys de càmping i en ells troba convivència i descans, a més a més de l'amplia oferta de serveis que la xarxa d'establiments ofereix.

Però entre càmpings, a l'autocaravanista li agrada visitar poblacions intermèdies que no tenen càmping (a Espanya, en especial a l'interior, moltes poblacions no tenen terreny de càmping) i per tant, necessita aparcar i pernoctar en les seves visites. L'autonomia del seu vehicle no l'obliga a acampar totes les nits.

D'aquest concepte de TURISME ITINERANT es dedueix que totes les comarques de l'interior del nostre país, que, en gran part no tenen infraestructura de cap mena per a rebre turisme, són en potència receptors d'aquest milió de viatgers que cada any visiten Catalunya i la resta d'Espanya.

L'efecte d'equilibri que el TURISME ITINERANT pot produir en les comarques de l'interior és evident. No oblidem que aquest tipus de turista té un poder adquisitiu mitjà, com a mínim, per consegüent la visita porta en si el consum corresponent.

A tot això s'ha de tenir en compte, la petita inversió que hauria de fer el municipi i les conseqüències immediates de benefici que aquesta mena de Turisme li reportaria.

Tant sols s'hauria de donar a conèixer els llocs i les rutes, les poblacions, dotades de zones per al aparcament per a autocaravanes, per a la pernocta i per al buidat de les aigües brutes. Tot això possibilitaria que fos una realitat la visita a aquests llocs, i en contrapartida permetria el desenvolupament del sector serveis en tantes poblacions, socialment menys desenvolupades.

QUE ÉS UNA AUTOCARAVANA?

Es tracta d'un vehicle habitacle que inclou, com a mínim, seients, taules, llits i lliteres que poden ser convertits en seients. Són de moltes mides, les màximes poden ser de 7,50 m. de llarg, 2,32 m. d'ample i 3,10 m. d'alçada.

SERVEIS DE QUE DISPOSA?

Pràcticament totes disposen de cuina, aigüera, lavabo, dutxa, wc., calefacció etc. Tenen un dipòsit per a aigua neta d'uns 80 l., i un altra per a aigües brutes d'uns 120 l. El WC generalment, recull els residus en un dipòsit separable, tractat amb elements químics, biodegradables per a evitar formació de gasos i males olors. Disposa d'una aixeta, situat generalment sota el xassís, per a buidar les aigües brutes del dipòsit.

UTILITZACIO?

La seva utilització és generalment la de practicar un turisme itinerant, en llibertat o en etapes. El turisme basat en l'autocaravana, proporciona vehicle i allotjament, en qualsevol lloc i sedueix cada dia un major nombre d'usuaris.

Necessita per tant, poder estacionar, aparcar, pernoctar (acampant o no) i buidar aigües brutes de tant en tant.

El ACAMPAR ho té fàcil gràcies als varis terrenys de càmping existents.

El ESTACIONAR, APARCAR, i PERNOCTAR. Això els hi és molt fàcil, quant es tracta de països que han comprès la filosofia d'aquest tipus de turisme. És més complicat quan es xoca, en el nostre país, amb els que no comprenen situacions que sí s'accepten, per exemple, amb camions i turismes. Possiblement ha perjudicat al Sector, l'actuació en alguns moments d'alguns usuaris que s'han comportat de mala manera i han donat una mala imatge.

Tots plegats hem de rectificar i entre tots hem de fer possible, en les condicions que s'indiquen que es pugui ESTACIONAR, APARCAR i PERNOCTAR, amb una autocaravana, per un període màxim de 24 hores, sempre i quan el vehicle descansi sobre els seus pneumàtics, sense cap tipus de falques ni estabilitzadors, sense que cap element del vehicle o d'acampada desbordi el perímetre del mateix, ni tampoc que vessi cap classe de líquid. A més a més necessita llocs adequats per a BUIDAR les aigües brutes.

POTENCIAL TURISTIC QUE REPRESENTA?

Es calcula que a la CEE hi ha matriculades més d'un milió d'autocaravanes i les vendes de noves unitats estan en increment constant. Una gran part d'aquestes autocaravanes serien un potencial de visitants important si tinguessin la gran part de les seves necessitats cobertes, cosa que no es dona actualment.

PROBLEMES QUE ES DERIVEN DE LA SEVA UTILITZACIO?

Amb l'interès de preservar el medi ambient, hem d'evitar que les autocaravanes buidïn els seus dipòsits en llocs no adequats.

Tan a França com a Itàlia, per citar només dos exemples, les corporacions locals faciliten la mínima infraestructura necessària per a buidar i omplir els dipòsits.

En el nostre país, en canvi, no existeixen aquests llocs. A Catalunya, tan sols Acesa ho facilita en alguna de les seves àrees, també alguns terrenys de càmping, generalment per als seus clients.

ALGUNES NORMES A ITALIA

Confederazione Italiana Campeggiatori

Ente Morale D.P.R. n. 1000 del 11 giugno 1963

Traducció de la seva “NOTA INFORMATIVA SOBRE EL TURISME ITINERANT A ITALIA”

A Itàlia, el turisme itinerant es practica gairebé exclusivament amb autocaravanes, ja que les caravanes tradicionals són les que actualment mantenen un mercat destinat gairebé tant sols als que practiquen un turisme d'estada en terrenys de càmping.

Les vendes de vehicles per a l'esbarjo, han anat augmentant constantment al llarg dels darrers deu anys, testimoniant una expansió en forma de taca d'oli de sensibilitats i noves exigències en un públic d'usuaris cada vegada més nombrós i que demana vacances actives, creatives, basades en la mobilitat, en el descobriment d'Europa en primer lloc, però també de llocs cada vegada més llunyans.

Es tracta d'un fenomen bastant inusitat, que les entitats públiques i els operadors turístics no havien previst, i que ha tingut un creixement espectacular. En realitat, al comprovar-se un creixement similar en els demés països europeus –en particular a Alemanya i França les localitats turístiques italianes, fites tradicionals del turisme internacional, van acabar per trobar-se literalment envaïdes pels turistes itinerants.

En aquestes circumstàncies, els poders públics van haver de reconèixer l'existència d'un fenomen nou i consistent, d'un sector de turisme inèdit que necessitava normes, regles i una organització per a la seva acollida.

Això és el que es va portar a cap, instituint les àrees condicionades reservades a l'estacionament, al descans i a l'aparcament de les autocaravanes per part dels ajuntaments, ja que no es tracta de càmping ni acampar, sempre i quant el vehicle residència no es recolzi en el sòl, excepte amb les rodes, no derrami fluïxos propis i no ocupi un espai que excedeixi del que ocupa el mateix vehicle.

Avui dia la acollida de les autocaravanes està garantida, el número de turistes amb autocaravana és molt alt, molt actiu durant tot l'any i augmenta considerablement el percentatge de turistes itinerants estrangers. Les estructures han necessitat de modestes inversions financeres, no han fet falta estructures fixes importants. A més a més ha reportat notables beneficis per a tota l'economia de les zones corresponents.

ALGUNES NORMES A FRANÇA.

**FÉDÉRATION FRANÇAISE DE CAMPING
ET DE CARAVANING**

Traducció de la seva “**NOTA INFORMATIVA SOBRE L’ACOLLIDA DE LES AUTOCARAVANES**”.

TERRENYS DE CAMPING AMB AREA D’ACOLLIDA ESPECIFICA

La reglamentació del càmping permet realitzar terrenys de càmping especialitzats per a l’acollida de les autocaravanes. Res impedeix tampoc considerar que una part d’un terreny existent pugui ésser reservada, amb possibilitat d’una tarifa inferior.

La F.F.C.C., gràcies a la forta representació dels seus autocaravanistes membres, ha treballat al màxim perquè fos tinguda en compte la creació d’àrees d’acollida per autocaravanes dins els terrenys de càmping classificats.

Els seus esforços han obtingut èxit. Dóna al propietari la facultat de crear una àrea d’estacionament per a autocaravanes a l’entrada del terreny de càmping amb la possibilitat de buidar i omplir. Aquesta àrea es destina al lloguer per una nit, renovable si es presenta el cas.

AREA D’ACOLLIDA EN TERRENYS SIMPLEMENT DECLARATS A L’ALCALDIA.

Les disposicions reglamentàries referents als terrenys de càmping declarats tant sols a l’Alcaldia estan adaptats per a la creació de petites àrees per a l’acollida d’autocaravanes.

Aquestes zones d’acollida poden ser creades en totes les zones on el càmping no està prohibit segons les disposicions de Urbanisme.

La seva cabuda està limitada a 6 albergs de càmping, tendes o caravanes, en el cas d’àrees d’acollida a 6 autocaravanes.

Per obrir un terreny d’aquest tipus, basta fer una declaració a l’alcaldia indicant les disposicions per al seu condicionament. L’alcalde pot sotmetre el funcionament d’aquests terrenys amb disposicions particulars. Els texts

reglamentaris no donen cap detall referent al equipament sanitari dels terrenys senzillament declarats a l'alcaldia.

Es comprèn doncs que si es tracta d'una àrea d'acollida per a autocaravana, no és necessari cap equipament particular (un contenidor per a deixalles és sempre útil). Els autocaravanistes poden prescindir-ne per una curta estada o eventualment utilitzar una àrea de servei proper. De totes maneres, una àrea de servei propera seria convenient i permetria a alguns prolongar les seves estades.

Un altre argument.

Una àrea d'acollida per a autocaravanes equipada d'una o varies àrees de servei (en funció de la seva cabuda) s'aproxima molt, per la seva concepció, a un cert tipus de terreny de càmping.

Volem parlar de terrenys proveïts d'emplaçaments "Gran confort per a caravanes" destinats per a rebre tant sols caravanes que puguin endollar-se a comeses per a aigua neta i aigües grises que aquests emplaçaments ja tenen.

La única diferència, és que l'autocaravana, gràcies als seus propis equipaments i a la seva mobilitat, no necessita aquests endolls a cada emplaçament. L'àrea de serveis general les substitueix amb molt avantatge cada vegada (tots els dos o tres dies) que la necessitat els ho demana.

Tenint en compte aquest apartat, es compren que la instal·lació de sanitaris col·lectius no són necessaris per a aquestes àrees d'acolliment per autocaravanes, com tampoc ho són per als terrenys considerats "Gran confort per a caravanes".

De totes maneres no deixa d'ésser convenient, per a les grans zones d'acollida per a autocaravanes, un mínim sanitari per a un cas donat.

ESTACIO DE BUIDAT.

Per decret del 5 de gener 1995 (JO del 5 març) relatiu a la senyalització de carreteres i autopistes la placa indicadora CE24 (segons croquis) està destinada a assenyalar una estació de buidat per a caravana, autocaravana o autocar.

En cas necessari podem aconsellar o facilitar les condicions que han de reunir, tan les àrees de servei, com les d'estacionament (de 8 o de 24 hores).

TRADUCCIÓ DE LA FITXA DONADA PEL “SERVICE PUBLIC” ORGANISME CREAT A FRANÇA PER A INFORMACIÓ PÚBLICA

Quina és la reglamentació per a l'estacionament d'una autocaravana?

L'estacionament de les autocaravanes es regeix pel Codi de circulació per carretera, el Codi d'urbanisme i el Codi general de les col·lectivitats territorials.

De fet, l'estacionament de vehicles tipus autocaravanes poden generar, per la seva durada, molèsties o incomoditats en la via pública i també en el territori dels municipis amb molta densitat turística.

1.- Estacionament d'autocaravanes a la via pública.

El Codi de circulació per carretera precisa que les autocaravanes no poden ser privades del dret a l'estacionament quan són buides i de dia, però que tot ús abusiu serà sancionat per una multa, si l'interès de la seguretat o de l'ordre públic ho demana, els alcaldes o les autoritats tenen el dret d'imposar mides més rigoroses tan en matèria de circulació com d'estacionament.

El alcalde pot doncs, per decret municipal motivat:

- prohibir, a certes hores, l'accés a certes vies de circulació;
- reglamentar en zona urbana la parada i l'estacionament de certs vehicles (autocaravanes/caravanes): prohibició d'estacionar els dies de mercat o prohibició d'estacionar de nit en algun lloc de 20h a 7 h del matí per exemple.

Les necessitats de la circulació local i la protecció del medi ambient poden imposar restriccions per a l'estacionament. Aquestes mides restrictives a l'estacionament deuen, de totes maneres, definir amb precisió les característiques inherents a certes categories de vehicles tal com: gabarit, superfície, llargada, PTAC, etc.

2.- L'estacionament d'autocaravana com allotjament.

Els alcaldes, en virtut del seus poders generals de policia, no poden decretar per a totes les autocaravanes una prohibició general d'estacionar en el conjunt del territori del municipi.

De totes maneres, l'ús abusiu de l'autocaravana estacionada a la via pública pot provocar:

- sorolls nocturns,
- vessament d'aigües brutes,
- deixalles

- desplegar objectes
- pol·lució de la xarxa d'aigües pluvials per l'abocament de recipients de vàters químics, etc.

Els alcaldes poden doncs prohibir l'estacionament en algunes zones particularment sensibles. No obstant deuen preservar el dret de les autocaravanes de fer una parada nocturna en qualsevol lloc del territori del municipi condicionant àrees especials fora de les zones més cèntriques i sensibles.

3.- L'estacionament de autocaravanes en llocs privats.

Les regles específiques per a aquesta classe d'estacionament depenen del Codi d'urbanisme.

Les autocaravanes estan assimilades a les caravanes. Així el càmping i l'estacionament de les autocaravanes –practicats en solitari- estan rigorosament prohibits:

- vora del mar
- molt prop de lloc protegits
- a menys de 200 m de fonts d'aigua potable
- en els boscos, parcs protegits, espais boscosos a conservar

A fer constar: l'estacionament d'autocaravanes fora de terrenys condicionats està sotmès a les regles següents:

- qualsevol autocaravana pot guardar-se en un edifici, garatge, que sigui el domicili del propietari;
- un estacionament fora de terrenys condicionats per una estada superior a tres mesos seguits o alterns necessita:
 - per al propietari o el que tingui dret a la parcel·la tenir una autorització lliurada per l'alcalde en nom del municipi o de l'Estat,
 - per al propietari o el que tingui dret una declaració a l'alcaldia d'ocupació d'una mateixa parcel·la per 6 autocaravanes.

En canvi, una autocaravana pot estacionar més de 3 mesos en tots els terrenys condicionats de càmping o àrees especials i exclusives reservades a les autocaravanes.

- Important: Tot autocaravanista (o caravanista) que estigui en un terreny de càmping ha de tenir informació de les normes fixades per als casos d'alerta i evacuació, en previsió de riscos majors.

POSSIBLES SOLUCIONS PER A CATALUNYA

Per a acollir aquest Turisme itinerant, seria convenient aportar solucions per part de tots:

- Els usuaris complint les normes que s'estableixin i donant exemple.
- Les autoritats de turisme, municipis, fent constar l'interès d'aquest turisme per al país, per al que representa pel seu rendiment econòmic ja que si va bé per a la resta del altres països veïns no ha de perjudicar en cap sentit al nostre.

Catalunya ha estat capdavantera en moltes iniciatives i no pot quedar endarrere en aportar solucions a aquest tipus de turisme. A la resta d'Espanya (Sierra Nevada, Galícia, Cantàbria, País Basc, etc.) alguns Ajuntaments estan portant a terme iniciatives molt encomiables.

- Els propietaris de terrenys de càmping haurien de canviar la seva posició. Quant més s'eixamplin totes les bases de captació de clients, més percentatge de negoci els hi correspondrà. Cap potencial de client es pot deixar de banda, tot ajuda a "fer bullir l'olla".

QUÉ ES NECESSITA?

- Zones per a buidar i omplir els dipòsits de les autocaravanes.
Per al turisme itinerant, tan sols les Autopistes Acesa en tenen en algunes de les seves àrees.
- Zones per a estacionament d'autocaravanes.
Per a evitar col·lapsar el centre de les ciutats, els ajuntaments han de proveir o facilitar als particulars que vulguin fer zones adequades.
- Zones per a pernoctar, no acampar (màxim 24 hores en les condicions ja indicades)
- Zones d'acollida d'autocaravanes en territoris interiors generalment sense terrenys de càmping.
D'aquesta manera promouran la visita d'aquest Turisme Itinerant que els pot donar, sens dubte, un molt bon resultat.

SÓN COSTOSES AQUESTES INSTAL·LACIONS?

Tot el que s'indica no demana grans infraestructures. Tenint en compte que les autocaravanes disposen de gairebé tot el que necessiten, es tracta tant sols de terreny i no molt més.

Les zones per a buidar i per a estacionament poden servir també per a camions i per a autocars.

Ens posem a disposició de tothom per a facilitar croquis i idees, no costoses, en aquest sentit.

Es tracta només de comprensió i desig de portar-ho a terme i de creure en els beneficis que la captació d'aquest turisme representaria sens dubte.